

ความตกลง

ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐคูเวต

เพื่อ

การเว้นการเก็บภาษีข้อนและการเลี้ยงรังภารก

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ราชอาณาจักรไทยและรัฐคูเวต

มีความประสงนาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจทั้งสองฝ่าย โดยการขัดอุปสรรคทางรังภารก
ผ่านข้อยุติในการจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีข้อน และการป้องกันการเลี้ยงการรังภารกใน
ส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้ :

ข้อ ๑
ขอบข่ายด้านบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาระหว่างนี้หรือทั้งสองรัฐ

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ ที่ตั้งบังคับในนามของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งหรือในนามของส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของแต่ละรัฐ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการเปลี่ยนมือสัมภาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้าง หรือเงินเดือนที่จ่ายโดยวิสาหกิจ ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าซองทุนให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้

๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับ ได้แก่

ก) ในกรณีประเทศไทย

(๑) ภาษีเงินได้ และ

(๒) ภาษีเงินได้ปีโทรศัพท์

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

ข) ในกรณีประเทศคูเวต

(๑) ภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๒) ภาษีอุดหนุนจากกำไรสุทธิของบริษัทที่ชาควบคุมดือหุ้นซึ่งชำระให้กับมูลนิธิคูเวตเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (KFAS); และ

(๓) ภาษีชา กัต (the Zakat)

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีคูเวต")

๔. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษาไทย ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งหลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้ จะได้ตั้งบังคับเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะได้แจ้งแก่กันและกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษาอื่นของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓ บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความง่ายประسنศ์ของความตกลงนี้ วេນແຕបិនទេការណ៍ដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើម

- ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจกรไทยและรวมถึงพื้นที่ใดๆ ซึ่งเปรียบกับ ทะเบียนเขตของราชอาณาจกรไทย ซึ่งรวมถึงพื้นดินท้องทะเล และดินใต้พื้นดิน ที่ราชอาณาจกรไทยอาจใช้สิทธิเหนือพื้นที่นั้นๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย และ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง รัฐคูเวตและรวมถึงพื้นที่ใดๆ นอกทะเบียนเขตตามที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้ หรืออาจจะกำหนดไว้ในกฎหมายของคูเวตให้เป็นพื้นที่ซึ่งประเทศไทยอาจใช้สิทธิทางอำนาจของอธิปไตยหรืออำนาจศาล
- ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศไทย หรือประเทศไทย แล้วแต่บិនទេការណ៍ដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើម
- ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดា บริษัท ห้างหุ้นส่วน และคณะบุคคล ได้ฯ ตลอดจน หน่วยได้ฯ ซึ่งถือเป็นหน่วยภาษาอังกฤษที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
- จ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ตลอดจนบุคคลตามกฎหมายได้ฯ ห้างหุ้นส่วน และสมาคมที่มีสถานภาพของตนนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
- ฉ) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลได้ฯ หรือหน่วยได้ฯ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความง่ายประسنศ์ในทางภาษา

- ข) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกธุรกิจนี้" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้ และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกธุรกิจนี้ตามลำดับ
- ข) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งได้ทางเรือ หรือทางอากาศ ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้ ยกเว้นกรณีการเดินเรือหรือเดินทางตามระยะทางระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกธุรกิจนี้เท่านั้น
- ณ) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีไทยหรือภาษีคุวेतแล้วแต่บริบทจะกำหนด
- ญ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง
- (๑) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย
  - (๒) และในกรณีของประเทศคุวे�ต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๒. ในการใช้บังคับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้ คำได้ฯ ที่มิได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐนั้นเกี่ยวกับภาษีซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔ ผู้มีถื่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลง คำว่า "ผู้มีถื่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้" หมายถึง

- ก) ในกรณีของประเทศไทย หมายถึงบุคคลใดๆ ซึ่งตามกฎหมายของประเทศไทย นั้นมีหน้าที่เสียภาษี โดยเหตุผลแห่งภูมิลำเนา ถื่นที่อยู่ สถานที่ก่อตั้ง สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
- ข) ในกรณีของคุวे�ต หมายถึงบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในคุวे�ตและเป็นคนชาติของคุวे�ต และเป็นบริษัทซึ่งก่อตั้งในรัฐของคุวे�ต

แต่คำนี้มิให้รวมถึงบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐด้วยเหตุผลพากามมีเงินได้จากการแสลงเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ผู้มีภินที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่นจึงจะรวมถึง

- ก) รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือส่วนราชการใดๆ หรือองค์กรควบริหารส่วนห้องถิน และ
- ข) สถาบันของรัฐบาลใดๆ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นภายใต้กฎหมายมหาชน เช่นบริษัท ธนาคารกลาง กองทุน องค์กรควบหาร มูลนิธิ ตัวแทน หรือหน่วยอื่นที่คล้ายคลึงกัน และ
- ค) ในกรณีของคุณเ作物 หมายถึงหน่วยใดๆ ที่จัดตั้งขึ้นในคุณเ作物ด้วยเงินทุนทั้งหมด ซึ่งได้จัดหาโดยรัฐบาลของคุณเ作物หรือส่วนราชการหรือองค์กรควบหารส่วนห้องถินซึ่งแยกต่างหาก หรือว่ามีกับรัฐบาลของรัฐอื่นๆ

๓. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดางูซึ่งเป็นผู้มีภินที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีภินที่อยู่ของรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีอยู่ถาวร
- ข) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีภินที่อยู่ของรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของ ผลประโยชน์อันสำคัญ)
- ค) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์นั้นสำคัญได้หรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐนึงรัฐใด ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็น ผู้มีภินที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- ง) ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่า เป็นผู้มีภินที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ

- ก) ถ้าสถานภาพไม่สามารถกำหนดได้ภายใต้บันญัติของอนุรrc ก)-๑)
เจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแก้ไขปัญหาโดย
ความตกลงร่วมกัน

๔. ในกรณีที่ตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกระบะจากบุคคลธรรมด้า^{เป็นผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นได้ก่อตั้งขึ้น}

ข้อ ๕

สถานประกอบการราชการ

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการราชการ" หมายถึง^{สถานธุรกิจประจำชีวิศาหกิจให้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน}

๒. คำว่า "สถานประกอบการราชการ" โดยเฉพาะรวมถึง

ก) สถานจัดการ

ข) สาขา

ค) สำนักงาน

ง) โรงงาน

จ) โรงช่าง

ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อ ก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้น^{ทั้พยากรธรรมชาติ}

ช) ที่ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ หรือไร่สวน

ช) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษา สินค้าสำหรับบุคคลอื่น

- ณ) ที่ดังอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือโครงการติดตั้ง หรือกิจกรรม ตรวจสอบคุณภาพกับโครงการนั้น ในกรณีที่ดัง โครงการหรือกิจกรรมนั้น ดำเนินการติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๓ เดือน
- ญ) การให้การบริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาโดยวิสาหกิจในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งรัฐใดโดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคลากรอื่นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ทั้งนี้ กิจกรรมในลักษณะนั้นดำเนินติดต่อกัน สำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการ ที่เกี่ยวเนื่องกันในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาเดียวกันหรือหลายระยะ ตามกันเกินกว่า ๓ เดือน ในระยะเวลาสิบสองเดือนได้ฯ

๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าหากในเดียว เครื่องจักร หรือเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์หรือเครื่องจักรส่วนใหญ่ใช้งาน เกินกว่า ๓ เดือน ภายในภัยในระยะเวลา ๑๒ เดือนได้ฯ หรือติดตั้งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งภัยได้ข้อตกลง ของวิสาหกิจนั้น

๔. แม้จะมีบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่า หมายความถึง

- ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดง หรือการส่งมอบสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น
- ข) การเก็บรักษามูลค่าน้ำหนึ่งของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดงหรือการส่งมอบ
- ค) การเก็บรักษามูลค่าน้ำหนึ่งของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจนั้นใช้ในการแปรสภาพ
- ง) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของ หรือสินค้า หรือร่วมงานข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น
- จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา การให้ข้อมูลเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

- ช) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อดำเนินกิจกรรมที่ก่อตัวถึงในอนุฯ ๑ ก) ถึง
จ) โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมทั้งมวลของสถานธุรกิจประจำ ซึ่งเป็นผลมาจากการ
รวมเข้ากันนี้ มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือส่วนประกอบ

๔. แม้จะมีบันัญญัติของวาระ ๑ และวาระ ๒ เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มี
สถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวาระ ๗ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งในนามของวิสาหกิจ
ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้อ้วกวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการภายในรัฐที่ก่อตัวถึงรัฐแรก ถ้า

- ก) บุคคลนั้นมีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่ก่อตัวถึงรัฐแรกซึ่งข้าราชการทำการทำ
สัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น หรือ

- ข) บุคคลนั้นไม่มีข้าราชการเป็นวันนั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่ก่อตัว
ถึงรัฐแรกซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น และ^๑
ดำเนินการทำการส่งมอบมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าในนามของวิสาหกิจนั้น^๒
อยู่เป็นประจำ หรือ

- ค) บุคคลนั้นไม่มีข้าราชการเป็นวันนั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐ
ที่ก่อตัวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือนทั้งหมด เพื่อวิสาหกิจนั้นหรือเพื่อวิสาหกิจนั้น^๓
และวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์
ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น หรือ

- ง) บุคคลนั้นทำการผลิตในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น สำหรับมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือ^๔
สินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

๕. แม้จะมีบันัญญัติก่อนฯ ของข้อนี้ วิสาหกิจประจำกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง^๕
เก้นแต่การประจำภัยต่อ จะถือว่ามีสถานประกอบการภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าเรียกเก็บ
เบี้ยประจำภัยในความเขตของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือรับประจำภัยที่เกิดขึ้นในรัฐนั้นโดยผ่านลูกจ้าง
หรือผ่านตัวแทน ซึ่งมิใช่ตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระภายใต้กฎหมายของวาระ ๗

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการอยู่ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราว่าวิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นโดยผ่าน
ทางนายหน้าตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลเข่นว่า

นั้นได้กระทำการขันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรตาม เมื่อกิจกรรมของ ตัวแทนดังกล่าวได้กระทำ ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้นเอง และวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจ นั้น หรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเท่านี้จะไม่ถือเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็น อิสระตามความหมายของวรรคนี้

๓. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทนี้ซึ่งเป็นผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้กับรัฐนี้ควบคุมหรืออยู่ใน ความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น(ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการทางหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทแห่งบริษัทดัง เป็นสถานประกอบการทางของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖ เงินได้จากการสั่งหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถี่่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาไว้กับรัฐนี้ได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้ จากการเกษตรหรือการปาเม้ม) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและปาเม้ม สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วย ทรัพย์สินที่เป็นที่ดินสิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชาระตามจำนวนที่เปลี่ยน แปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมชน แหล่งแร่ และ ทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในอสังหาริมทรัพย์

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือ การให้เชื้อสั่งหาริมทรัพย์ในรูปอื่น

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากการสั่งหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗ กำไรจากธุรกิจ

๑. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาไว้กับรัฐนี้ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำ สัญญาไว้กับรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบ

การถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว เงินได้ หรือ กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากเงินได้หรือกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวرنั้น

๒. ภายใต้บังคับแห่งบทัญญ蒂ารคร ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรเป็นของสถานประกอบการถาวrnั้นในส่วนที่ พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวrnั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวrnั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวrnั้น

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อ ความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวrnั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการ ทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวrnั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

อย่างไรก็ตาม การจ่ายของสถานประกอบการถาวร (ยกเว้นกรณีการใช้คืนค่าใช้จ่าย จริง) ให้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือจ่ายให้แก่สำนักงานอื่นๆ ของวิสาหกิจนั้นไม่ได้ นำมาหักเป็น รายจ่ายสำหรับการจ่ายในรูปของค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือการจ่ายอย่างอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน เพื่อ ตอบแทนสำหรับการใช้สิทธิบัตรหรือสิทธิอื่นๆ หรือในรูปของค่านายหน้าเพื่อการบริการเฉพาะอย่างหรือ เพื่อการจัดการให้ หรือในรูปของค่าตอบแทนเงินกู้ยืมที่วิสาหกิจเป็นผู้ให้กู้แก่สถานประกอบการถาวร เน้นแต่ กรณีที่วิสาหกิจประกอบกิจการธนาคาร

ในทำนองเดียวกัน การกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรจะไม่ให้ถือเป็นรายรับ (ยกเว้นกรณีการใช้คืนค่าใช้จ่ายจริง) สำหรับจำนวนที่เรียกเก็บจากสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือ สำนักงานอื่นๆ ของวิสาหกิจนั้นในส่วนของค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการทดแทนสำหรับการใช้สิทธิบัตรหรือสิทธิอื่นๆ หรือในรูปของค่านายหน้าสำหรับ การบริการเฉพาะอย่าง หรือเพื่อการจัดการให้ หรือค่าตอบแทนเงินกู้ยืมที่สถานประกอบการถาวรเป็นผู้ ให้กู้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงานอื่นๆ ของวิสาหกิจแห่งนั้น เน้นแต่กรณีที่วิสาหกิจ ประกอบกิจการธนาคาร

๔. มิให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรใดๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการถาวrnั้นซึ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๕. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่ที่จะกำหนดกำหนดให้อันถือเป็นของสถานประกอบการราชการ โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการราชการ หรือโดยอาศัยมูลฐานแห่งการบันทุณผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจนี้ให้ข้อความในวรรค ๒ ดัดหนทางของรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่จาก การกำหนดกำหนดให้เพื่อเสียภาษีโดยวิธี เช่น ว่า้นอ้างถือเป็นประเพณีปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม วิธีที่กำหนดคันนั้นจะต้องเป็นวิธีที่นิยมตามหลักการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

๖. ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่มีข้อมูลในการกำหนดกำหนดให้ของสถานประกอบการของวิสาหกิจไม่เพียงพอ บทบัญญัติในวรรค ๒ จะไม่มีผลกระทำต่อการใช้กฎหมายใดๆ ของรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดกำหนดภาษีของสถานประกอบการ ถ้ารัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่กระทำการใช้การประมาณกำหนดให้ต้องเสียภาษีของสถานประกอบการโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่กระทำการได้ข้อบกพร่องกฎหมาย ทราบเท่าที่ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอยู่ จะอำนวยให้ตามหลักการในข้อนี้

๗. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อนๆ เงินได้หรือกำหนดให้เพื่อเป็นของสถานประกอบการราชการให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆ ไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

๘. ในการนี้ที่เงินได้หรือกำหนดให้รวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มิให้บัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทำโดยเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๔ การขนส่งทางเรือและอากาศยาน

๑. เงินได้หรือกำหนดให้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่ได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่

๒. เงินได้หรือกำหนดให้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาต้องนี่ได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐนี่ แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกรัฐนี่นั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ บังคับแก่เงินได้หรือกำหนดให้ซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศด้วย

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในการนี้ที่

- ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อีกรัฐหนึ่ง หรือ
- ข) กลุ่มนบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีภาระทางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันเพียงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ผนิได้หรือกำไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก้วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้นแต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่รัฐนั้นได้รำอยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และยอดกำไรที่รวมนั้นเป็นกำไรที่ควรจะมีแก้วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่จะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้นจะปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสมในภาระต่อไปนั้น ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้และกฎหมายภายใต้ด้วยภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาที่เกี่ยวข้องด้วยตามควร และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถี่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถี่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้น

อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเข่นว่า้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถี่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ในเงินปันผลเป็น

ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผล
ทั้งสิ้น

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับข้อจำกัดนี้
โดยความตกลงร่วมกัน

ข้อความของวรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการจัดเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่
เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. คำว่า "เงินปันผล" ที่ให้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้น หุ้นหรือสิทธิในหุ้นโดยมิต้องลงทุน
เป็นเงิน หุ้นแม้มองแร่ หุ้นผู้ก่อตั้ง หรือสิทธิอื่นๆ อันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไร ซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้
รวมทั้งเงินได้ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษี เช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายภาษีอากร
ของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถื่นที่อยู่

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์จากการเงินปันผลเป็นผู้มีถื่น
ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็น^๑
ผู้มีถื่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรหัตตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ
จากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และ การถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้น^๒
เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหัตตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ในการนี้
เข่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติ ข้อ ๘ หรือ ข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๔. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐ
ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เนื่องแต่
ทราบเหตุที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือทราบเหตุที่การถือหุ้น
ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหัตตั้ง
ฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร
ของบริษัทด้วยภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะ^๓
ประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นหักหมวดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ ๑๑ ดอกเบี้ย

๑. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเพ่นว่า้นจากเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของดอกเบี้ยเป็นผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐ ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กะษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ (ร้อยละสิบ) ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี้ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) และร้อยละ ๑๕ (ร้อยละสิบห้า) ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่นๆ

๓. เมื่อมีบัญชีของวรรค ๒ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นกะษี ถ้าได้รับโดยหรือในนามของ

- ก) รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสถาบันของรัฐบาลใดๆ หรือน่วยอื่น ตามที่ นิยามไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๔ หรือ
- ข) ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นซึ่งเป็นผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และผลประโยชน์ถูกควบคุมเป็นส่วนใหญ่โดย หรือทุนทั้งหมดเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลของ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือน่วยงานรัฐบาล หรือน่วยอื่นๆ ของ รัฐนั้นตามคำนิยามใน วรรค ๒ ของข้อ ๔ หรือ
- ค) การกู้ยืมเงินที่ค้ำประกันหรือประกันโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือ สถาบันรัฐบาลใดๆ หรือน่วยอื่นๆ ของรัฐนั้นตามคำนิยามในวรรค ๒ ของข้อ ๔

๔. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ให้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากการสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมี หลักประกันจำนวนหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้ จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับ หลักทรัพย์ พันธบัตร และหุ้นกู้ เช่นว่า้น รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำงานของเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืม เงินตามกฎหมายกะษีอาการของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

๕. บทบัญชีของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของดอกเบี้ยเป็น ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นประกอบกฎหมายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดย ผ่านสถานประกอบการพาณิชย์ที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นหรือกระทำการในอีกรัฐหนึ่งโดยให้มีบริการส่วนบุคคลที่เป็น อิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่าย มีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถาบันประกอบการพาณิชย์หรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณี เช่นว่านี้จะใช้บบทบัญชีของ ข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี

๖. จะถือว่าดอกเบี้ยเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาตัวหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั้นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถินที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ได้จะเป็น ผู้มีถินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาตัวหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการพาณิชย์หรือฐานประกอบการประจำ ในรัฐผู้ทำสัญญาตัวหนึ่ง ซึ่งหนึ่งที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่ สถานประกอบการพาณิชย์หรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ย เช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำ สัญญา ซึ่งสถานประกอบการพาณิชย์หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์หรือ ระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกว่องหนี้อันเป็น นูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับ ผลประโยชน์หากไม่มีความสมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาตัวหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น แต่ถ้าผู้มีถินที่อยู่นั้นเป็นเจ้าของผลประโยชน์ของค่าสิทธิ ภาษีที่ เสียกเก็บนั้น จะต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ (ร้อยละยี่สิบ) ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

๓. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อที่หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อ การจำหน่ายหรือการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้ง ฟิล์มภาพยนตร์ และงานด้านฟิล์ม เทป หรือในความหมายอื่นของผลิตขึ้นใหม่เพื่อการใช้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงของวิทยุหรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือ หุนจำลอง แผ่นผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พานิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พานิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ จะไม่ใช้บังคับต้าเจ้าของผลประโยชน์ของค่าสิทธิเป็นผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธิยังคงมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นโดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการณ์หรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี

๕. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั้นเอง ส่วนราชการของค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิยังคงมีอยู่จะเป็นผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการณ์หรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งขึ้นก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธิที่เกิดขึ้นและค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการณ์หรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิเช่นว่านี้ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการณ์หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายให้กันนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนับสนุนเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเงินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตัดลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น จำนวนเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆแห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๗ ผลได้จากการ

๑. ผลได้ที่ผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการณ์ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถี่่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการณ์เช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาจดหนังสือได้รับจากการจำหน่ายเรือ หรืออาคารสถานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศหรือสังหารีมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรือ หรืออาคารสถานที่นั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้น

๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๐๔ บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เมื่อได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่นๆ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีต่อไปนี้ เมื่อได้ เช่นว่า น้ำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

- ก) ถ้าผู้นั้นมีอยู่เป็นปกติซึ่งฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อ ความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น (ในกรณี เช่นว่า น้ำเฉพาะ จำนวนเงินได้ที่เพิ่ง ถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ใน รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น) หรือ
- ข) ถ้าการอยู่ของผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับขอบเขตภูมิภาค ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือน ได้ฯ
- ค) ถ้าค่าตอบแทนที่ได้รับจากกิจกรรมของผู้นั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดย ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการทาง หรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ในกรณี เช่นนั้น เฉพาะค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ การศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก พันตแพทย์ และนักกฎหมาย

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๐ และ ๒๑ เนื่องเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงาน เช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. เมื่อมีบันทึกบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งได้รับ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า

- ก) ผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาตามกันไม่เกิน ๑๙๓ วัน ภายในระยะเวลา ๑๒ เดือนใดๆ ซึ่งเริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ
- ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ
- ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการตามหรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๓. เมื่อมีบันทึกบัญญัติในวรรคก่อนฯ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรือ หรืออากาศยาน ที่ใช้ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศโดยวิสาหกิจ ของรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง

ข้อ ๑๖

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่ชำระอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการ หรือองค์ประกอบที่คล้ายคลึงอื่นๆ ของบริษัท ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง ออาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรีหรือ
นักกีฬาจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬา
ตามความสามารถของตนนั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้อง
คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมนั้นๆ
ของนักแสดง หรือนักกีฬาได้กระทำขึ้น

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทน หรือกำไร เงินเดือน
ค่าจ้าง และเงินได้อื่นๆ ที่ค้ายศลึงกันที่นักแสดง หรือนักกีฬาผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับ¹
จากกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นได้รับการอุดหนุนเป็น²
ส่วนใหญ่ โดยกองทุนสาธารณูปโภคของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น รวมทั้งส่วนราชการ องค์กรบริหารส่วน
ท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะ
ไม่บังคับถึงเงินได้ที่ได้รับจากองค์กรที่ไม่มุ่งประสงค์หากำไรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเช่นน้ำ
นั้น เนื่องแต่จะนำไปเป็นการแสวงผลประโยชน์ส่วนบุคคลของเจ้าของผู้ก่อตั้ง หรือสมาชิกขององค์กรนั้น

ข้อ ๑๘

เงินบำนาญและเงินปี

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๙ เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่น
ที่ค้ายศลึงกันและเงินปีที่จ่ายให้แก่ผู้มีถื่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง สำหรับการทำงานในอดีตจะ
เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

ข้อ ๑๙

บริการส่วนรัฐบาล

๑. ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือ
ส่วนราชการ หรือองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดายในส่วนที่

๒. ความข้อนี้จะใช้บังคับแก่เงินได้จากการวิจัยเท่านั้น ถ้าการวิจัย เช่นว่า้นี้ได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดายังไม่เพื่อประโยชน์สาธารณะ และมิใช่เพื่อประโยชน์ของเอกชนหรือบุคคลใดเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๑ นักศึกษา และผู้ฝึกงาน

๑. เงินที่จ่ายเพื่อมุ่งประสงค์ในการครอบครองชีพ การศึกษา หรือการฝึกอบรม ให้นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานทางธุรกิจผู้ซึ่งในเวลา ก่อนหน้ามาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง เป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้อยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐผู้ทำสัญญาไว้แล้วนั้น เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาหรือการฝึกอบรม จะไม่ถูกเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญานั้น

๒. ในกรณีของเงินอุดหนุน ทุนเล่าเรียน และค่าตอบแทนจากภารกิจจ้างงานนอกเหนือจากวรรค ๑ นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานธุรกิจตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑ จะได้รับการยกเว้น การบรรเทา หรือการลดหย่อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเข่นเดียวกับผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งนักศึกษาหรือผู้ฝึกงานไปเยือน

ข้อ ๒๒ เงินได้อื่นๆ

๑. บรรดารายการเงินได้อื่นของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อบท ก่อนๆของความตกลงนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้น

๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้นอกเหนือจากเงินได้จาก อสังหาริมทรัพย์ที่บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ ถ้าผู้รับเงินได้ดังกล่าวนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง ดำเนินธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งผ่านทางสถานประกอบการพาณิชย์ที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือดำเนินการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และติดต่อหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้จ่ายไปนั้นมีส่วนเกี่ยวเนื่องใน ประการสำคัญกับสถานประกอบการพาณิชย์หรือฐานประกอบการประจำ เช่นว่า้นั้น ในกรณีเช่นนั้น จะใช้ บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗
การขอจัดภาษีข้อนี้

๑. กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้รัฐใด จะยังคงใช้บังคับต่อไปในการเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้

๒. ข้อตกลงเกี่ยวกับการเก็บภาษีข้อนี้จะใช้บังคับตามวาระต่อไปของข้อนี้

(ก) ในกรณีประเทศไทย

กรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยได้รับเงินได้ซึ่งตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ทั้งในประเทศไทยและประเทศคุวเอต ประเทศไทยจะยอมให้หักออกจากภาษีไทยที่เก็บจากเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นเป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ได้ชำระในประเทศไทย คุวเอตอย่างไรก็ตาม การหักเข่นว่ามันจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีจากเงินได้ที่คำนวณไว้ก่อนการยอมให้มีการหักตามจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้ซึ่งอาจเก็บภาษีในคุวเอต

(ข) ในกรณีประเทศคุวเอต

ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในคุวเอตได้รับเงินได้ซึ่งตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ทั้งประเทศไทยและประเทศคุวเอต ประเทศไทยจะยอมให้หักออกจากภาษีคุวเอตที่ เก็บจากเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นเป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ได้ชำระในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม การหักเข่นว่ามันจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีจากเงินได้ที่คำนวณไว้ก่อนการรวมให้มีการหักตามจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้ซึ่งอาจเก็บภาษีในไทย

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการยอมให้ถือเป็นเครดิตในรัฐผู้ทำสัญญาธุรกิจนี้ ภาษีที่ชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะรวมถึงภาษีซึ่งควรจะได้เสียในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากไม่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนให้ตามกฎหมายหรือมาตรการจูงใจในการลงทุนพิเศษ เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกประติบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาที่นี่ จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรได้ฯ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายที่ได้ฯ เกี่ยวกับการนั้นกันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน

๒. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาที่นี่มีอยู่ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์ น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

๓. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ ไม่มีข้อความใดในข้อนี้ที่จะกระทบกระเทือนสิทธิของรัฐผู้ทำสัญญาที่นี่ที่จะให้การยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรตามบทบัญญัติ ของกฎหมายภายใน ระบุนิยมหรือการปฏิบัติตามกฎหมายปกครองแก่คนชาติของตนซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ของรัฐผู้ทำสัญญาที่นั้น

๔. บทบัญญัติของข้อนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญาที่นี่ต้องยอมให้แก่ ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การบริเทาภาระและการหักลดได้ฯ เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมือง หรือความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

๕. ไม่มีข้อความใดในข้อนี้ ที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นการบังคับใช้ข้อตกลงตามกฎหมายของรัฐ ผู้ทำสัญญาที่นี่ ให้ครอบคลุมถึงผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผลประโยชน์จากการกระท่าได้ฯ สิทธิประโยชน์หรือสิทธิประโยชน์พิเศษ ซึ่งอาจจะได้ตกลงให้กับรัฐอื่นๆ หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐนั้นเอง โดยผลของการจัดตั้งสนับสนุนทางภาษีคุลากากร สนับสนุนทางเศรษฐกิจ ความตกลงพิเศษ เอกการค้าเสรี หรือโดยผลของข้อตกลงของภูมิภาค หรือภูมิภาคย่อย ซึ่งทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ของข้อตกลงเกี่ยวกับ การเคลื่อนย้ายของเงินทุนและ/หรือภาษีอากรซึ่งรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกอาจเป็นคู่ภาคีอยู่

๖. ในบทบัญญัติของข้อนี้คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึง ภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของความตกลง

ข้อ ๒๕
วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหัวหน้าทั้งสองฝ่ายมีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีภินฑ์อยู่โดยไม่ต้องคำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา ถ้ากรณีของบุคคลผู้นั้นอยู่ภายใต้วรรค ๑ ของข้อ ๒๔ ให้ยื่นต่อรัฐผู้ทำสัญญาที่ผู้นั้นเป็นคนชาติคำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในสามปีนับจากที่ได้มีการแจ้งการกระทำการที่ก่อให้เกิดการเรียกเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้

๒. ถ้าข้อคดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาแก้ไขกรณีนี้โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้ ข้อตกลงใดๆ ที่ทำขึ้นให้มีผลบังคับใช้ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง โดยมีเงื่อนไขว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะต้องได้รับแจ้งภายในสามปี นับจากวันสิ้นสุดของปีภาษีที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ว่ามีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อการชัดการเก็บภาษีข้อนี้ในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ได้ด้วย

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความรุ่งประเสริฐให้มีความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ ๒๖
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์การฟายบริหาร)

ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับหรือการดำเนินคดี หรือการเข้าขาดคำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่เข่นว่าնั้น จะใช้ชื่อสนเทศนี้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยชื่อสนเทศในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลหรือในคำวินิจฉัยที่ขาดของศาล

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งรัฐได้ดัง

- ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ข) ให้ข้อสนเทศอันมิอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พานิชยกรรม หรือวิชาชีพหรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ (ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของสาธารณะ)

ข้อ ๒๖ กฎหมายเบ็ดเตล็ด

๑. บทัญญัติของความตกลงนี้จะไม่แปลความเป็นข้อจำกัดในวิธีการใดๆ การกำจัดได้ฯ การยกเว้น การหัก การเครดิต หรือ การลดหย่อนอันได้ในปัจจุบันหรือในภายหลัง

- ก) ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่งในการกำหนดภาษีที่จัดเก็บโดยรัฐผู้ทำสัญญาไว้หนึ่ง หรือ
- ข) ตามมาตรการพิเศษอันได้ในการจัดเก็บภาษีอากรที่เกี่ยวเนื่องกับความร่วมมือทางเทคนิคและเศรษฐกิจระหว่างรัฐผู้ทำสัญญา

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาอาจวางเงื่อนไขข้อบังคับในอันที่จะดำเนินการตามบทัญญัติของความตกลงนี้

ข้อ ๒๕
ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสารอิทธิ์ทางการรัชภารกษาของผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล หรือองค์กรระหว่างประเทศตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๖
การเริ่มใช้บังคับ

รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้อีกฝ่ายทราบว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนภายในของรัฐนั้นเพื่อที่จะทำให้ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้เรียบร้อยแล้ว ความตกลงนี้จึงจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ได้แจ้งครั้งหลังนั้น และบทบัญญัติของความตกลงจะมีผลใช้บังคับในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

- ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่ได้จ่ายหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่อนุสัญญาเมื่อผลบังคับใช้ และ
- ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้

ข้อ ๓๐
การเลิกใช้

ความตกลงนี้จะยังคงมีผลใช้บังคับในระยะเวลาห้าปีและจะมีผลใช้บังคับต่อไปในระยะเวลาหรือภายระยะเวลาที่คล้ายคลึงกัน ยกเว้นรัฐผู้ทำสัญญารัฐแต่ละรัฐ แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ให้อีกรัฐหนึ่งในเวลาหากเดือนก่อนวันหมดอายุครึ่งแรกหรือระยะใดหลังจากนั้นถึงความประ拯救ที่จะยกเลิกความตกลงนี้ ในกรณีเข่นว่ามัน ความตกลงนี้เป็นข้อตกลงที่มีการแจ้งการรับรองโดยการเลิก

- ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรก ของเดือนมกราคมถัดจากวันที่มีการแจ้งการรับรองโดยการเลิก

- ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษาซึ่งเก็บจากเงินได้cheinฯ สำนับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนกรกฎาคมถัดจากวันที่มีการแจ้งการบวกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามในความตกลงนี้

ทำครุกันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๘ ณูมาตัล-ເຂາວັລ ๑๕๙๔ ตรงกับวันที่ ๒๙ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. สองพันสาม แห่งคริสต์ศักราช เป็นภาษาไทย อารบิก และอังกฤษ ต้นฉบับทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีข้อแตกต่างให้ถือตัวบทฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำนับรายอาณาจักรไทย

สำนับรัฐคุ deut

(สุรเกียรติ เสด็ยรัตน์)

(คากเดด โน้มัมหมัด อาหมัด อัล ชาัยบานี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เอกอัครราชทูต

พิธีสาร

ในการลงนามความตกลงเพื่อการเงินการเก็บภาษีข้อนี้ และป้องกันการเลี่ยงการรัชฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ระหว่างราชอาณาจักรไทยและรัฐคูเวต ผู้ลงนามข้างต้นทั้งนี้ได้ตกลง กันตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

๑. ตามข้อ ๒

เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค ๓ ข) (๓) ชาติ (Zakat) หมายถึงการบังคับการจ่าย จากส่วนเกินสุทธิจากบุคคลธรรมดามุสลิม และสถาบันสาธารณณะ องค์การ สมาคม บริษัท และนิติบุคคล อื่นในคูเวต

๒. ตามข้อ ๕

เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค ๔ ก) และ ข) เป็นที่เข้าใจว่าการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกเพื่อการส่งมอบจะถือเป็นการมีสถานประกอบการทาง ถ้าสิ่งอำนวยความสะดวกนี้ ถูกใช้เพื่อเป็นที่สำหรับนายสินค้า

๓. ตามข้อ ๘

เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค ๙ เป็นที่เข้าใจว่า อัตราภาษีที่ต่างกันที่ใช้บังคับโดยรัฐ ผู้ทำสัญญารัฐนี้สำหรับเงินได้ที่ได้รับโดยวิสาหกิจของประเทศไทยอื่นจากการดำเนินเรื่องใน การจราจรระหว่างประเทศไทย จะได้รับการครอบคลุมไปยังวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี้ด้วย

๔. ตามข้อ ๑๐

เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค ๔ ภาษีไทยที่บังคับจัดเก็บจากการจำหน่ายกำไรมาก ประเทศไทยตามมาตรา ๗๐ ทวิแห่งประมวลรัชฎากรของไทยไม่ขัดกับบทบัญญัติของวรรคนี้

๕. ตามข้อ ๒๓

เพื่อความมุ่งประสงค์ตามวรรค ๒ ก) คำว่า ชาติ (Zakat) ในวรรค ๓ ข) ของข้อ ๒ จะ กำหนดให้เป็นภาษีเงินได้

๖. ตามข้อ ๒๔

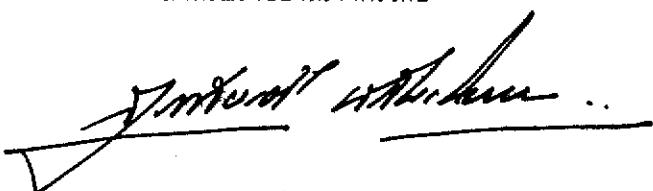
การยกเว้นหรือการลดหย่อน ตามวรรค ๓ จะไม่ใช้บังคับในส่วนเกี่ยวกับสัดส่วนของทุน
ในบริษัทซึ่งเป็นเจ้าของ โดยบุคคลผู้ซึ่งเป็นชนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนาม
ไว้พิธีสารนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๙ ณูนาดีด-อาวัล ๑๕๙๔ ตรงกับวันที่ ๒๗
เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๑๙๙๔ แห่งคริสต์ศักราช เป็นภาษาไทย อาрабิก และอังกฤษ ต้นฉบับทุกฉบับให้
เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีข้อแตกต่างให้ถือตัวบทฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำหรับราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐคูเวต

(สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช)

(คานเดด โนเย็มหมัด อาห์มัด อัล ชัยบานี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เอกอัครราชทูต